

NARODNIKIT JA LIKVIDAATTORIT AMMATTIYHDISTYSLIIKKEESSÄ

(ARVOKKAITA TUNNUSTUKSIA)

Samalla kun vasemmistonarodnikkien sanomalehden viime numeroissa valitellaan meidän (pravdalaisten) „ryhmäkuntalaisuutta”, niissä on eräiden narodnikkien arvokkaita tunnustuksia, että tärkeässä, ammatillisesta liikettä koskevassa kysymyksessä heidän katsantokantansa käy yhteen likvidaattorien katsantokantojen kanssa. Olemme aina väittäneet sitä. Mutta on varsin mieluista kuulla tunnustus vastustajilta itseltään.

— „Tässä kysymyksessä bolsheveikeilla ja meillä on sangen suurta erimielisyyttä, sillä he pitävät ammattiliittoa omana perintötilanaan (!)... Sitä vastoin „menshevikkien” (narodnikit puhuvat jostain syystä „mensheveikeistä” „likvidaattorien” asemesta) katsantokanta, että ammattiliitto on ryhmäkuntiin kuulumaton järjestö, on yhtäpitävä meidän (narodnikkien) katsantokantamme kanssa. Sillä lieneekin selitettävissä meidän ja menshevikkien väliset hyvät suhteet aikaisemmassa toiminnassa”. Näin kirjoitettiin „Vernaja Myslin” 6. numerossa.

— „Koko ajan vasemmistonarodnikkien hallussa olleiden ammattiliittojen johtokuntien toimintalinja ei ole eronnut mitenkään niin sanottujen likvidaattorien ammattiliittojen toimintalinjasta”, lisäsi tuo samainen vasemmistonarodnikien lehti.

Harvinaisen avomielisiä ja arvokkaita tunnustuksia! Osoittautuu, että meidän „kauhean vasemmistolaiset” narodnikkimme menettelevät oman tunnustuksensa mukaan ammatillisessa liikkeessä aivan samalla tavalla kuin likvidaattorit.

Tästä johtuvatkin ne marxilaisia vastaan suunnatut likvidaattoerien ja narodnikkien blokit (liitot, sopimukset), joista lehtemme ovat jo useamman kerran kirjoittaneet.

Narodnikkilainen „Stoikaja Mysl” lehti puolustelee jopa avoimestikin noita, marxilaisia vastaan suunnattuja vasemistonarodnikkien ja likvidaattoerien blokkeja.

— Nyt, tässä vaiheessa, jolloin pravdalaiset ovat voitolla ammattiliittojärjestöissä,... ei ole mitään kauheaa eikä kummeksuttavaa narodnikkien ja lutshilaisten väliaikaisissa sopimuksissa — näin kirjoitetaan „Stoikaja Myslin” 2. numerossa*.

Likvidaattoerit eivät ole yhtä avomieliisiä. He tietävät, että „näin” tehdään, mutta „siitä” ei puhuta. Sellaista „taktiikkaa”, että nimittäydytään sosialidemokraateiksi ja mennään samanaikaisesti liittoon vieraan puolueen kanssa sosialidemokratiaa vastaan, voidaan noudattaa vain hissun kissun.

Mutta asia ei siitä muutu. Likvidaattoerien ja narodnikkien liitto ammatillisessa liikkeessä (ja valistusseuroissa) on *tosiasia*. Ja asioiden ollessa nykyisellään se on kiertämättömyyttä. Likvidaattoereita ja narodnikkeja yhdistää vihamielinen suhde johdonmukaiseen marxilaisuuteen kaikilla toimintatasaroilla. Ja ammattiliittotoiminnassa heitä yhdistää se, että kummatkin edustavat „*heikkouden* neutralismia”, „neutralismia *vasten tahtoa*”. Likvidaattoereilla sen enempää kuin narodnikeillakaan ei ole suurta vaikutusta ammatillisessa liikkeessä. Heikkona vähemmistönä he tavoittelevat „yhdentertaisuutta” marxilaisiin verrattuna. Sellaista vaatimusta voidaan puolustaa „teoreettisesti” vain neutraalisuuden kannalta. Siitä johtuukin kaikkien niiden ryhmien „neutralismi”, joiden vaikutus työväenliikkeessä on heikkoa.

Narodnikit sanovat yhtyvänsä likvidaattoereihin „*yksinomaan sillä pohjalla, että voisivat puolustaa työväenjärjestöjen ryhmäkuntiin-kuulumattomuutta pravdalaisten kohuuttomilta vaatimuksilta*” („Stoikaja Mysl” №№ 2 ja 4).

Mitä noihin pravdalaisten „vaatimukseen” sitten sisältyy? Ovatko he sulkenet jonkin liiton tai yhdistyksen ovet

* Ihmettelyä teeskennellen artikkelin kirjoittaja hra Boris Voronov kertoo kuin jostain mahdottomasta „ryhmäkuntalaisuudesta”, että erään ammattiliiton johtokunnan istunnoissa „käsitellään kysymyksiä pravdalaisen lehdistön avustamisesta, teknillisiä toimittamiskysymyksiä (miten voitaisiin parhaiten järjestää kirjeenvaihtosaston työ j.n.e.)”. Kauhistus! Mikä rikos — auttaa kirjoituksilla y.m. lehteä, joka yhdistää 9/10 valvutuneimmista työläisistä! Kuinka narodnikit voisivat tämän jälkeen olla heittäytymättä likvidaattoerien syyliin...

työläisiltä, joilla on toisenlaiset poliittiset katsomukset? Ovatko he varustaneet „nimilapulla” jonkin liiton? Ovatko he hajottaneet jonkin järjestön? Eikös mitä! Vastustajamme eivät ole esittäneet eivätkä voikaan esittää ainoatakaan *tosiasiaa*. Pravdalaisten „kohtuuttomiksi vaatimuksiksi” he sanovat sitä, kun pravdalaiset eivät halua yhtyä narodnikkien ja likvidaattorien pikkuporvarilliseen politiikkaan, vaan alistuen lojaalisesti työläisten enemmistön tahtoon taistelevat *yhtenäisen ammattiliiton sisällä* marxilaisten aatteidensa vaikutusvallan puolesta.

Niihin synteihin, joita pidetään meidän synteinäemme, emme ole milloinkaan syyllistyneet. Niihin ovat syyllistyneet juuri narodnikit ja likvidaattorit. Kas tässä tosiasioita. Muutama vuosi sitten narodnikit saivat rautatieläisten liitossa yliotteen. Näin kävi siksi, kun he nojautuivat rautatievirkailijoihin eivätkä työläisiin, ja muutamien muiden satunnaisten syiden takia. Entä mitä narodnikit tekivät? He heti „varustivat nimilapulla” tuon ammattiliiton, pakottivat sen hyväksymään oman erikoisen „toimintaohjelman”, syrjäyttivät sosialidemokraatit ja puolueettomat pakottaen heidät perustamaan oman rinnakkaisen ammattiliittonsa.

Tuo se todellakin oli „kohtuuton vaatimus”. Ensimmäinen satunnainen voitto kiirehdiin varmistamaan nimilapun liimaamisella. Jos kohta narodnikit eivät tee sitä muissa ammattiliitoissa, niin syy ei ole siinä, että he olisivat kovin hyveellisiä, vaan siinä, että heidän vaikutuksensa kaikkialla työläisten keskuudessa on *tavattoman heikkoa*.

Ja sama koskee likvidaattoreitakin. Kun metallimiesten liitto oli heidän käsissään, niin he tekivät siitä likvidaattorien haaraosaston. Liiton äänenkannattajassa julkaistiin röyhkeitä kirjoituksia maanalaista puoluetta vastaan (ks. „Nash Putj” № 20, s. 2, „Metallist” № 3 y.m.⁴⁸), vaikkei yksikään jäsenten yleinen kokous ollut antanut mitään hyväksymystään likvidaattorien linjalle.

Sellaisia ovat tosiasiat. Pravdalaisten „kohtuuttomiksi vaatimuksiksi” sanotaan sitä, kun pravdalaiset koettavat saada työläiset itse ratkaisemaan asiat äänten enemmistöllä. Kun metallimiesten yleisessä kokouksessa pravdalaisia kannatti 3.000 henkeä, mutta likvidaattoreita ja narodnikkeja yhteisesti parisen sataa henkeä, niin meidän pitäisi muka „ryhmäkuntiin kuulumattomuuden” nimessä tunnustaa tasa-arvoisuus 3.000:n ja 200:n välillä! Sellainen

ajatus on likvidaattorilaisessa ja narodnikkilaisessa „ryhmäkuntiin kuulumattomuudessa”.

Me emme puolla neutralismia, me vastustamme sitä. Mutta mepä emme teekään niin, kuin tekivät narodnikit ja likvidaattorit saatuaan sattumalta enemmistön jossakin ammattiliitossa. Vain heikot, periaatteettomat ryhmät menettävät malttinsa saatuaan ensimmäisen „voiton” ja kiiruhtavat jokusen kymmenen äänen enemmistöllä „varmentamaan” voittonsa. „Kiihtyneinä ja kiirettä pitäen”, etteivät päästäisi onnellista sattumaa sivu suun, ne tarkistavat hätäisesti „periaatteensa”, unohtavat neutralisminsa ja lii- maavat nimilapun. Marxilaiset eivät menettele niin. He eivät ole satunnaisia vieraita työväenliikkeessä. He tietävät, että ennemmin tai myöhemmin kaikki ammattiliitot tulevat pohjautumaan marxilaisuuteen. He ovat varmoja siitä, että tulevaisuus kuuluu heidän aatteilleen, he eivät jouduta tapahtumien kulkua, eivät hoputa ammattiliittoja, eivät liimaa nimilappuja eivätkä hajota ammattiliittoja.

He harjoittavat marxilaista propagandaansa rauhallisesti ja varmasti. He opettavat työläisille marxilaisuutta kärsivällisesti, elämän kokemusten pohjalla. Mitkään lehmäkaupat periaatteettomien ryhmien kesken eivät saa heitä poikkeamaan tuolta tieltä.

Oli aika, jolloin nykyiset likvidaattorit vaativat ammattiliittojen puoluekantaisuutta ja niiden järjestöllistä edustusta puolueessa. Oli aika, jolloin narodnikit pakottivat rautatie- läisten ammattiliiton vannomaan virallisesti valan ohjelmalleen. Nyt kummatkin ovat poukonneet toiseen suuntaan ja puolustavat neutraalisuutta. Tähän heidät on pakottanut heidän asemansa poliittinen heikkous.

Me kuljemme entistä tietämme, jonka kaikki marxilaisemme ovat kauan sitten valinneet ja jota he puoltavat. Likvidaattoreilla on täysi oikeus mennä liittoon narodnikkien kanssa. Mutta tuo liitto on periaatteettomuuden ja heikkouden liitto. Tie, jota likvidaattorien ja narodnikkien blokki ehdottaa ammattiliitoille, ei ole valveutuneiden työläisten tie.